

NUMERO 12
vuonna 1965

inkoriiiiste

Viesti

N:o 12

Paatoimittaja
MATTI VIRONMAKI

1965

"JouluyO, juh/ayd!
Pddtynyt kaikk' on tyii.

Kaks' vain valveilla puolisoa
Lapsen herttaisen nukkuessa".

Kuningaslapsen edessa

Joulun ihmeellisistä tapahtumista on sailynyt useita kertomuksia Raamatun ulkopuolella. Niitä sanotaan legendolksi.

Eraassa legendassa kerrotaan paimenpojasta, joka oli juuri sen majan ulkopuolella, jossa Jeesuslapsi syntyi. Polka sai nanda, miten isot paimenet tulivat juosten ja menivät sisälle kumartamaan ja klittarnaan lasta. Myds polka naki, että paikalle saapui ryhloistavapukuisia, vierasta kielta puhuvia miehia, jotka nayttivat tulevan kaukaa.

— Keith nama vieraat mahtavat 01.1a, polka itsekseen ajatteli. Samassa joiku kertoi, että vieraat olivat viimita miehia itaisilta mailta. Heilla oli kintavia rahoja ja aarteita, joihin pojan katse heti kiintyi. Han olisi halunnut saada aarteet itselleen, mutta miehet kuitenkin antoivat ymmartaa, että he antavat 'kullan, mirhan, suitsukkeet ja muut lahjat vastasyntyneelle Kuningaslapselle. Oven raosta polka my6s omin silmin naki, että ylhaiset miehet todella panivat lahjat askensyntyneen eteen ja kumarsivat hanta kauniisti.

Komeapu.kuisten miesten palattua

ulos tallista paimenpoika seisoi oven vieressa mietteissaan, jopa murheissaan. HeAen perasta han tuskin saattoi pidattaa itkuaan. Silloin yksi kolmesta .miehesta meal ja viittomakyseli, miksi polka itki. Joku mast selittaa, että polka itki vita, että han oli ktiyha eika hanella ollut mitthan annettavana lahjaksi Jeesukselle. Pojan isakin oli kuollut eika aidilla ollut mein leipapalaakaan pojalle annettavaksi.

Pojan siina murehtiessa kiihyhytthan itamaan viisas kohotti katensa, kosketti poikaa olkapaalle ja sanoi ystavallisesti:

Rakas ystava, sing olet sittenkin paljon paremmassa asemassa kuin me. Mehan olemme vanhoja ja. elamamme loppuu plan. Mutta sing olet nuori ja sinulla on elama edessapain. Sind volt antaa nuoren elamasi kaikkineen lahjaksi Vapahtajalle. Tee niin tanadn!

Sitten legenda kertoo, että paimenpolka alkoi hymyilla ja, hiipi hiljaa sisalle taliin. Siena han meni JOOSEfin ja Marian luo, kumartui maahan Jeesuslapsen eteen ja sanoi kirkkaalla pojan aarella:

— Tassa olen, Kuningaslapsi. ja tah-

don palvelle sinua koko elamani ajan.

Millaisia palveluksia Jeesukselle poikanen mahtoi suorittaa, siitä legenda ei kerro. Mutta Raamattu sensijaan kertoo monista, miehista ja naisista, vanhoista ja nuorista, jotka olivat valmiit palvelemaan Jeesusta kaikin mandollisin keinoin. **"He jattivat kaikki ja seurasivat Jeesusta"**, sanotaan muistakin 'kuin vain kandestatoista opetuslapsesta. Jeesusta palvellessaan he saivat myds kokea sen, minks Pietari ikerran ilmaisi sanoin: **"Herra, ker en luo me menisimme sills sinulla on iankaikkisen eldman sanat"** (Joh. 6: 68).

Hyvat lukijani! Meillakaan ei ole

kultaa tai mirhaa annettavaksi lahjaksi joulun Herralle. Mutta elaman lahjan olemme kukin saaneet. Antaakamme se Herramme palvelukseen! Han tarvitsae metta jokaista. Rakkaassa isainmaassamme on pajion sellaista, missa Vapahtaja tahtois suorittaa auttavaa tydtaan. Han ei kayta enkelien apua, vaan tarvitsee meats. Siksipa lahtek6On todella sydamesta. kun jouluna laulamme:

*"Nyt saavuit, Vapahtajani,
on seimen oljet vuoteesi ..
Mii tandon Henkes avulla
sua ikuisesti palve // a". (Vh. 22)*

Matti Vironmdki.

Herran sanan aRress5

lairsimysten tarkoitus kristityn

Toiselle joulupaiva•le merkitty epitolateksti kertoo meille kristillisen kirkon ensimmäisestä marttyyrista Stefanuksesta. Apostolien Tekojen mukaan oli Stefanus viisas mies, taYnna. uskoa ja Pyhaa Henkea, armoa ja voimaa. Ammatiltaan han oli diakoni, almujenjakaja, jonka tehtava vaati erikoista viisautta, jottei avunanan-nailla tulisi edistaneeksi laiskuutta ja kerjaamista. Rohkean, tunnustuksensa takia han joutui juutalaisten vihoihin ja lopulta kivitettavaksi samaan aikaan, kun Pietari tovereineen yield kulki rauhassa hakemassa Kai-faan siunausta. Stefanus eli lahella

Kristusta. Han naki syvalle ristin sailaisuuteen, ehka syvemmalle kuin apostolit si•hen aikaan.

Mika tarkoitus hanen karsimiseilaa ja .kuolemallaan sitten oh? Epaillematta Kristuksen kirkastaminen ymparist011een. Raamattu kertoo, että Stefanuksen kasvot olivat kuin eakelin kasvot. Niissa oli taivaallista loistetta, jonka lasnaolevat huomasivat. Ja \dela enemman. Haneila oil saaliva, anteeksiantava. mieli. Vaha.a ennan kuolemaansa juutalaisten hanta kivittaessa han laskeurtui polvilleen ja huusi kovalla aarella: "Herra, ala lue heille syyksi tata syntia!" Kaiken

taman naki ja k uul i ymparilla oleva kansa ja myOskin todistajien vaatteita vartiaiva nuorukainen, Saulus, jonka jalkojen alla man alkoi se.n jai:keen vavista ja perustus pettaa. Haven silmiensa edessa vaikkivat Stefanuksen enkelimaiset kasvot ja 'hanen korvissaan kaikuivat nuo sydameerikayvat sanat: "Herra, ala lue heille syyksi tata !syntid!" Nake-mastaan ja kuulemastaan Saulus ei paassyt irti, vaikka 'han, vainoamalla :kristitityjd, yritti vaimentaa omantuntonsa 'aanta. Han, 'el aavistanut, etta han pian oli kahtaava yldnsuuseen Jeesuksen, joka oli nayttava hanelle, miten paljon tarna, Stefanukse'n kuolemaan mielistynyt vainooja oh aikanaan 'Icarsiva Kristuksen nimen tahden. Se selveni Saulukselle vasta Damasko.n porttien edustalla.

Stefanus katsottiin 'arvolliseksi karsimisellaan ja kuolemallaan kirk'astamaan Kristusta. Han oli kuin kirkas taliti silloisen kirkon taivaalla, tahti, joka lainasi valonsa Herralta Jeesukselta.

Kristityn tie on aina ollut ja on edelleen karsimysten tie. Monen vaikean kautta kuljetaan Jumalan valtakuntaan. Perille paa'sseet ja vaatteensa karitsan veressa valkaisseet ovat hekin tulleet suuresta andistuksesta.

Arailla kristityn lkarsimyksilla, jotka 'ovat seka ulkonaista etta sisaista laatua, on oma tehtavansa uskovien ihmisen elamassa. Ne saattavat toisiman Gila syntien rangaistusta. Tuhlaajapojalle tuli nalka ja karsimys vieraalla maalla. Se pysandytti hanet synnin polulla, ja se aikoi andistaa hanta takaisin isan kotiin. Min mekin saamme usein niittad, mita (l)lema kylvaneet. Ensin tunnon nuhteet tehdyista 'synneista, ja elleivat ne auta, tutee vitsojen ja haavojen aika. Missy glen esim. toisen elamad sarke-massa, slind oma 'elamani kerran sarjetaan, e1lei Jumalan armo pdase valiin. Jumalan anylly jauhaa hitaasti, mutta varmasti, "Kun sinun tuomiosi

kohtaavat maata, oppivat maanpiirin a.sukkaat vanhurskautta" (Jos. 26:9).

Karsimyksien tarkoitus on my6s syventaa hengellista elamaa, Kun joudumme karsimysten ahjoon, niin me huomaamme entista selvemmin, kuinka heikkoja me todellisuudessa (l)lema ja kuinka vaikeata on taipua Jumalan tahtoon ja johtoon, Kirkkaana paivana me rohkeasti lauloimme: "Sun tahtosi tieta vain", mutta karsimysten helteessa kapinoimme Jumalaa vastaan, Nain. karsimykset, todelliset ystavamme, nay ttavat meille sieluntilamme ilman valheverhoja ja siten syventavat synnintuntoa, Taten tutee Jumalan arnokin kalliiksi ja valttamattomaksi, Karsimykset pitavat larnpun palamassa. "Kristitty man ristiaan ei pysyis valvehella. Suruttomuus se lepaamaan taas alkais nukutella." — "Kristitty ilman ristiaan ei rukoillakaan tieda. Jeesuksen luokse pyrkintaan voi risti parhain vieda".

Karsimykset ovat myOskin omiaan ndyryyttamdan kristittyja ja siten tekemaan hanesta asean, jota Herra voi kayttad tyOssaan. Pietari oli ennen lankeemustaan omasta mielestaan va-keva ja suuri, toisia parempi. Mutta lankeemuksen aiheuttamassa karsimyksessa tuli Pietarista pieni ja Jeesus tuli hanessa suureksi. Ny t hanta voitiin kayttaa ihmisten kalastajana. lampaitten ruokkijana ja karitsojen kaitsijana. Vasta nyt han kykeni vahvistamaan veljia. — Paavalilla oh lihassa pistin, jottei han ylpeilisi. Se pistin, karsimys, oli hanelle valttania-ton, jotka Herra voi hanta aseenaan kayttaa.

Nain nytkin. Mani kristitty kantaa pistintd. Se on monasti tuskallista, mutta siihen liittyy siunaus. Ei tee mieli toisia tuomita, kun tietaa, millainen itse on. Ei kivita, kun nakee oman vianalaisuutensa. Haluaa vain kulkea matalalla alatiella, ainoana turvana Jumalan vapaa armo ja pukuna Herran Jeesuksen tdyellinen

vanhurskaus. Jo's Herra nakee hyväksi hanta aseenaan kayttaa jonkun vasyneen matkamiehen .pelastamissksi ja Jumalan kirkastamis'eksi, on sekin sulaa armoa alusta loppuun ash.

Karsimys.ajat ovat raikaita aikoja. Me ihmiset olsmme heikkoja niita keptarnaan. Emme san vuoksi uskalla rukoilla Jumalalta karsimy'ksia puhdistuaksemme. Sitd vain pyyta-

kaamme, etta Herra antaisi meille vastaavia voimia seuraamaan hanta, ei vain silloin, kun han leipaa murtaa, vaan mydskin silloin, kun han alkaa 'karsimysten maljaa tayttaa. Herran tie on aina paras tie. Hanelle kiitos ja kunnia!

E. Kilpelainen.

(Kirkkokansan Joulussa 1938).

"Enkeli taivaan lausuinain..."

Martti Lutherin kirjoittarna jouluvirsi, joka suomalais'ess,a virsikirjassa alkaa yllamainituin sanoin), on tutuimpia rakkairnpia virsiamme. Se on kaanneity monille kymmenille eri joten se jalleen naina aikoina kaikuu lukemattomissa kodeissa ja lkirkaissa eri puolilla maailmaa. Sita lauletaan siella, missa joulua vietetaan suuren loiston ja ulkonaisen hyvinvoinnin keskella. Sama virsi tuo lohtuaan myiis lukema:'tomitle joiden elan jouluna vaikeuksien alla, tuskan ja hadan hetkissa.

Jouluillasta, jolloin "Enkeli taivaan"-virsi syntyi ja kaikui ensi kerran, on sailynyt kertomus, jonka todenperaisyytta ei ale syyta Siina kuvaillaan aluksi, miten Lutherin talon vaki oli ollut kirkossa, jossa isanta itse oli pitany joulurukou'ksen. Sitten perhevaki vieraineen kokoon-tui ruokasaliin jouluaterialle. Ruokasali pOytinen ja muine huonekaluineen on yha viela nahtavana Wittenbergin Luther-talossa, jossa on valttavan paljon muutakin uskonpuhdistajaa ja ,hanen tyatansa koskevaa aineistoa.

Talla kertaa oli vieraita kymmenkunta henkea, niiden joukossa Lutherin laheisin ty6toveri, hento ja hiljainen Filip 'Melanahrton. Mutta kun Lutherin omaan perhevakeen kuului-

vat myOskin talossa asuvat sukulaislapset, lesket ja ylioppilaat, istuutui pOytaan, kun ruokarukous oli luettu, kaikkiaan nelisenkymmentä henkea.

Luther, jonka hanen laheisensa usein saivat nanda alakuloiseinakin ja tyOn uuvuttamana, oli talla kertaa mita parhaimmalla ja loistavimmalla tuulella. Han Laski kertoi kaskuja ja elamanmuistojaan. Tuli puhe askeisen joulurukou'ksen johdosta saarnoista yleensa ja eri saarnamiehista, joita vertailtiin toisiinsa. "Se on hupsu saarnarnies", sanoi Luther, "joka luulee, etta hdnen pitad sanoa kaikki, mita hanen mieleensa johtuu. Saarnajan tutee pysyd aineessaan ja suorittaa se tehtava, joka hanelle on, niin etta hanta hyvin ymmarrettaisiin. Ne saarnaajat, jotka tallbovat sanoa kaik'ki, mita heidan mieleensa johtuu, muistuttavat minusta tyttaja, jotka menevat torille. Kun heidkt kohtaa toinen tyttO, niin he pysahtyvat rupattelemaan hanen kanssaan. Jos heidat sitten tans kohtaa toinen tyttO, niin he puhelevat hanenkin kanssaan. Niin he menettelevat koimannen ja neljannenkin kanssa ja tulevat niinmuodoin hitaasti perille."

"Mita to teette, rakas herra tohtori", kysyi Lutherin kirjanpaanaja, "voidaksenne saarnata niin sattuvasti ja voimakkaasti?" — "Oh", sanoi Luther" "kun saarnataan siita, mitenka

tullaan vanhurskaiksi Jumalanedessa, silloin ei rahvaan mies mielellään kuunt4Ae. Silloin kansa nukkuu ja yskii, mutta kun aletaan kertoa tapauksia ja kertomuksia, silloin se heristaa korviaan, on hiljaa ja kuuntelee tarkoin. Uskon, että meillä on paljon sellaisia saarnamiehia, jotka saarnaavat minut penkin alle. Mutter mitä minun saarnatapaani ;Wine, voisin sanoa ohjeet, joita noudatan useflakin sanoilla. Kaikkein lyhyimmittain sanotituna on saantani tamer: kay rohkeasti tehtdvaasi, avaa suusi — ja lopeta pian."

"Matta, 'hyvatt, ystaviit", jatkoi Luther, "kayttakaa ennerikaikkea hyväksenne, mitä talo saattaa tarjata. Huomaatteko to oikein, kuinka hyvää ruckaa Katariina valmistaa?"

— Mahan nyt, sanoi Katarina hamillaan.

— Huomaamme toki, hymyili Melanchton.

- Minka erinomaisen vaimon Jumalan minutia antanut, sanoi Luther. Han on milnulle rakkaampi kuin Ranskan kruunu ja Venetsian ancient

olisivat. Hyvä vaimo on kodin kunnia ja kaunistus. Pyhä kirja kiittää ja ylistää mania naisia. Kun Eeva vietiin luu, neuvoi pyhä henki tata antamaan handle .kauneimman ja ku:nniakkaimman nimen, mitä on olemassa: Eeva, joka merkitsee kaikkien elävien alti. Se on valituin kunnia ja ihanin kaunistus .naiselle, että han on kaiken inhimillisen elarnan lande. Lyhyt sana, mutta ei Cicero eika Demonstenes olisi voinut iekksia sellaista. Pyhd henki sen 'kanta-isamme huulille, ja koska Aadam niin jalolla tavalla ymmarsi avioliiton merkityksen, on oikein, että me peitamme ja annamme anteeksi naisen heikkoudet.

Ilotnen puheensorina taytti ruakasalin. Luther ,katseli ympärilleen ja tunsu itsensa onnelliseksi, kun vieraat nayttivat viihtyvän. Erityisen lammin ja sydämellinen loiste syttyi 'hanen silmiinsa, kun ne osuivat lapsiin, joilla omassa ryhmässään oli omat hauskuutensa.

—Isd ja aiti, sanoi Luther hiljaa lahinna isbuville voivat lapsissansa ansaita taivaan valtakunnan Mita autaisi, vaikka vanhemmat vaivaisivat itsensa kuoliaiksi paastoamisella, ruokoilemisella ja kaikkien muiden tekosten tekemisellä, jos kuitenkin jattaisivat lapsilleen tekematta sen, mica Jumala on kaskenyt heidan tehdä. Jas tandomme kuolla autuaina ja ajallisestikin levibtad sukuamme laajalle ja kauas, pyrkikaamme todentolla kasvat tamaan lapsiamme. He ovat ne kirkot ja alttarit, jotka jattamme jalkeemme, jotka myös loistavat mettle kuolemassa ja sie115, kuhunka tulemme.

Kun oli noustu pdydasta ja Luther kauniisti ja korubtomasti oli puhunut jouluilosta, oli hanella yllatys tarjottavana vierailleen. Han oli kirjoittanut uuden jouluvirren, jonka lapsensa esittivat kuvaelmana. Leena latiestyi enkellna muita lapsia. jctka

seisdivat kuusen daressa ja esittivat paimenta. Leena lauloi:

"Enketi taivaan lausui
IViiks heimmeistyitte
Iii a suuren lion ilmoitan
ntaan kansoille nyt tulevan.

Herramme Kristus teille nyt
on tandein tdnne syntynyt.
Ja tdd on teille merkiksi:
Seimessii lapsi makaapi."

Toiset lapset jatkoivat sinter:

"Jo riennid, katso, sieluni,
ken seimessti nyt makaapi:
Eitin on sun Herras, Kristukses,
Junuzlan polka, Jeesukses."

Likuttuineina kuuntelivat vieraat lasten jatkuvaa laulua. Se oli kuin savelin -esitetty taivaallinen joulu-

evankeliumi. Ja kun lapset helein aain veisasivat viimeisen sakeistem, orti kuin taivas ja maa olisivat yhtyneet kiitokseen Jumatalle hanen suurimmasita lahjastaan Jeesusksesta Kristuksesta:

"Nyt Jumalalle kunnia,
kun antoi ainoon Poikansa,
enkelitkin riernuiten
veisaavat hallo kiitoksen."

Oli kuic lkatto olisi kahonnut ja Jumalan tandet paistaneet uskonpuhdistajan kotiin, jossa sina hetkend keskella ajan murheita ja taisteluita — elettiin lyhyt tuokio iankaikkisuuden iloa ja rauhaa.

Sitten kaytiin jakamaan joululahjoja. Laulun, soiton ja iloisen keskustelun vaihdellessa jatkui jouluaaton vietto uskonpuhdistajan kodissa myOhaiseen iltaan.

Paikallisosastojen toimintaa

ON KIITOKSEN AIKA!

Vuosi on taasen paattymassa. Nyt padttyvand vuotena on toimintamme mennyt suurin piirtein sen mukaan kuin vuosi sitten sen vuosikokouksessamme hahmottelimme. Mita uusi vuosi tuo tullessaan se on viola onneksi hamaran peitossa. Hartain toimomme olisi, että jo ensi vuonna saisimme oman katon paamme paalle toteutuisi kaukainen haaveemme: Inkerikoti. Toimikaamme mil/5 alalla tahansa, missa riennoissa tahansa, on vaikearta toimia niin, että jokainen olisi taysin tyytyvainen. Jokin asia voi tuntua, että mina olisin tehnyt nain ja nain, mutta sellaista aikaa me tuskin saavutamme, että jokainen toi-

minta menee niin justilleen, että kaikki ovat taysin tyytyvaisia.

Meidan inkerilaisten olisi kuitenkin Min sopeuduttava keskenamme—kun meita on enda kourallinen vain — et ta me viis valitamme pienista erimielisyyksista ja hankaluuksista. Meidan kaikkien olisi puhallettava yhteen hiileen. Vain nain toimien me tulemme saavuttamaan ne padmaarat ja tavoitteet, mitka on taman rniespalven harteille asetettu: vanhantietouden keradminen. perinteitten vaaliminen. Inkerikodin rakentaminen ja jalke-laisternme henkisen edistymisen tukeminen. Jattakaamme turhat vihjailut ja haihattelut ja pysykaamme yhdessä!

Johtokunta tahtoo nain vuoden

SINGER

Viistoneulakone

pian vaihtuessa esittää mitä parhaimmat •kiitokset jäsensilleen siitä harrastuksesta ja Mista uurastuksista, mitä olette paikallisosaston hyväksi tehneet. Erikoiset kiitaksemme kohdistamme kuorolaisille, ompeluseuralaisille, jalkapalloilijoille, tanhuajille ja yhdessaoltilaisuusiemme puhujille ja muille ohjelmansuorittajille. Jatkukseen yhteistoimintamme kitkattomana ja tuloksia tuottavana vuonna 1966. Rauhallista Joulua!

Johtokunta.

•PANEPPAS MUISTIIN!

Suntain 19. 12. on Johanneksen Seurakunnan seurakuntakois klo 14 vart vaseti niihe jaulujuhla, kutka on tdyt-taneet jo 60 vuotta. Nuoremmat alkaa tulko karkkymaa. Pittad olla vahintain 60 vuotta. No sinne pittaa otta virskirja keral. Siel on usseita PaPP¹ loi puhumas ja myti lauletaa ja puahkuroijjaa keskenaa. Valil rYYPataa kahvit ja sit mid tiija, vaik se joulupUkki tuaskii kerkida meije luo ja mita hia mahtajaa tuuvva ni se nahhad vast siel. Tulkaa vua, olkaa hyva, kaik jotka uotto sit 60 vuotta paremaal puoleel!

Kiitos, suur kiitos!

Helsingin paikallisosaston joulumYYjaiset onnistuivat taasen paremmM kuin luultiinkaan. Tavaraita oli paljon ja hyvin ne tekivat kauppansa.

Johtokunta esittää mitä sulimmat kiitoksensa kaikille niille, jotka my6-tavaikuttivat naitten myyjaisten onnistumiseen. Yhteispelellä ja yhteistoimin kaikki sujuu hyvin. Nytkin oli myyjaisten tuotto vallan yli 840 mk. Midis sanotte? Eilo5 kannata uurastaa? Toimitsijat, lahjoittajat ja ompeluseuralaiset. **Kaikille Teille suurkiitos** — passipo!

Johtokunta.

Tampereen kuulumisia

Tampereella vietettiin 5. la tilaisuutta, lasso oli vaked n. 50 henkea. Pulaujana all tuomiarovasti 0. Paarma. Tila•suus oli viimeinen vuoden 1965 aikana.

Johtokunta ja tilintarkastalat koontuvat maanantaina, 10. 1. 1966 klo 19 Raholassa H. Karjalaisella, ja silloin kaikkien em. syyta olla lama. Tama kokous On samaEa valmistava kokous vuosikokoukselle.

Tampereen po:n vuosikokous on sunnuntaina 3,9. 1. 1956 klo 14 Kalevan srk-talon ylakerran kokoushuoneessa. Kokouksessa, kuuluu alkupuoli °Neiman merkeissa. Kokauspuotella kasitellaan vuosikokoukseen kuuluvat asiat: mm. vuosikertomus, tilht, toiminnan lopettami. zen tai jatkaminen, johtakunta ym. toimihenkililt. jne. Toivataan runsasta osanottoa.

Turun paikallisosasto

Turun paikallisosasto järjestää joulujuhlan Karjalaisen talossa, Itapellantie 2, Tapaninpaivand klo 14. Toivotamme heimolaisemme ja heimomme ystava ldmvimasti tervetulleiksi viettamaan tata juhlaa menneiden muistojen merkeissa. Lausomme erikoisesti nuoremman polven edustajat tervetulleiksi tahan tilaisuuteen.

Johtokunta.

OIKAISUJA

Lehtemme viime nu.m•rossa olleen moist. Teppo Samoojan vadrainpuheen otsakkeen tuli olla "Vainajiemme m.uistomerkillä" eika. "Veljijemme muistomerkillä", joksi painovirheen oli vaarttanyt. Puheen viimeista edellisen palan oli maard alkaa sanalla "Odottakaamme", mikes oli vaantynyt muodoksi "Ottaaksemme".

Ruotsin inkeriMisten kuulumisia

Orebrosta

Marraskuun 20 p:na 1965 taiteilija Juhoni Suni kavi Orebrosta nayttamassa pieaoismallin muistokivivaltuustoile ja ISK:lle. J. Sunin aihe ja suunnitelma hyväksyttiin. TyOn •itaisi olla valmis ensi Juhannukseen mennessä. Taiteilija J. Suni mainitsi tyOn vaativan hanelta noin viisi kuu-kautta aikaa, jonka ham tulee tekemaan kasitydllaan. J. Suni kertoi keranneensa Inkerin kirkkojen valokuvia tyOtansa varten.

Puuttuvat Soikkolan ortodoksinen, Jarvisaaren, Kattilan, Kaprion, TyrOn sekä Raapyvan kirkot. Mikan naiden mainittujen kirkkojen kuvia an jollakin tallella, nun pyydamme saada niitä lainaksi. Muistokiveen ikuistetaan Inkerin kirkkojen kuvat.

Rahaa on niukanpuoleisesti tarkoitusta varten.

Valokuvat ja rahalahjoitukset ottaa vastaaa ISK:n kassanhoitaja, A. Juvenon, KOrsbarsstigen 4, Orebro.

A. H.

Vuosien 1917-1918 tapahtumat kansan muistissa ja perinteessä

Vuosien 1917-1918 sota, jota on kutsuttu vapaussodaksi, kansalaisodaksi, punakapinaksi tai luokkasodaksi, on venhemman polven kokeuksissa ja muistissa varsioni katkeaa historian. Tieteellisiä tutkimuksia varten halutaan nyt kaota kansan oma tieto noiden sotavuosien vadheilta: kokemukset, kasitykset, muistikuvat ja vielapa kuulopuheet. Suomalaisen Tiedeakatemia keraillytaimisto vetoaa kaikkiin kansalaispiireihin — ikaan, sukupuoleen ja ammattiin katsomatta — ja kehottaa panemaan muistilin kaiken

— mita olette itse nahnyrt ja kokenut

— mita olette kuullut kerrottavan

— mita mielta itse olette tapahtumista vuosina 1917-1918?

Muistiinpanijoille ohjeeksi on seuraavassa lueteltu eraita asiaryhmiä ja seikkoja, joihin muun ohessa toivotaan kiinnitettävän huomiota.

TAPAHTUMAT JA OLOT ENNEN VUOTTA 1917.

Itsenaisyyssajatus ja maailmansota. Jakariliike ja suojeluskunnat. Yhteiskunnalliset clot. Poliittisten asenteiden karjistyminen. Punakaartit. Varvays ja liittymisen syyt. Aseitten hankkiminen ja Punaisten ja valkaisten valisen vihamielisyyden ilmeneminen ja lietsomimen (kii-

hotuspuheet, huhukampanjat, herjaukset, ilkeilyt, rikolliset, rosvojoukot ja niiden hillitsernit.

SODANAIIKAISET TAPAHTUMAT

Ensimmäiset yhteisöt. Tape: Mumien haiku kotipaikkakunnallanne. Punaisen hallituksen toimet (vaalien lujittaminen, puhdistukset, tuomiot ja niiden syyt). Vaikoisten järjestäytyminen. Taistelut ja rintamatoimet (kertomukset taistelupaikoilta, kuvaukset vaarallisista matkoista, vangitsemista, ihmeellistä pelastuksista, enteellisistä tapauksista jne., vasta-puolea teasta levinneet huhut ja kahukertomukset). Taisteluhenkijä ja kuri. Sodan päättyminen.

SODANJALKEINEN •KA.

Valkoisten paluu. Kostotoimenpiteet, tuomiot ja telotukset. Vankileirit ja niiden elämä. Poliittiset puhdistukset. Yhteiskunnalliset olot. Klitarviketilanne. Kertokaa, mitä olette kokenut, nälvyyt tai kuullut vankien ikarsimyksistä, teloituksista, kidutuksista, joukkohautauksista ja yksityisten ihmisten kohtaloista. Mita puhuttiin taistelupaikoista ja joukkohaudoista (kummittelut ainet, nait)? Mita erityistä olette kuullut sedan karsimyksistä pelastuneiden ja sodan aikana jultmuuksia tehneiden ihmisten mytthemmistä vaiheista? Jos olette itse mukana, mita ajattelitte, miten toimitte? Jos olette kuullut kerrattavan noista ajoista, miten kuulemanne on teihin vaikuttanut?

Vastauksenne kasitellaan luottamuksellisina ja materiaali säilytetään erkistossa vain tutkijoidea käytettävissä. Nain ollen kirjoittakaa tietone paikkakuntaa, nimeä ja asioita sa-laarnatta. Vastauksen alkuun merkitkaa oma, sekä mandoliisten tiedonantajenne nimi, am, matti, syir, itymavuo-si ja -paikka. Kirjaittakaa vain pa-

perin toiselle puolelle ja jarrtakasa va-sempaan taitaan 3 cm tyhjad Puhtaakstkirjoituspaperia ja vapaa-kirjekuoria voi tilata kerailytohnis-tosta esim. postikortilla. Kiinnostu-neille lahetetaan yksiyiskohtaisimmat kyselyohjeet. Lahettakad muistiinpa-nonne maksutta ally mail-hull. asoit-teella ja merkitkaa kuoren vasem-paan alanurkkaan: *Vapaakirje, tie-teellisid tiedonantoja seka oma ni-menne, ammattinne ja osoitteenne.* — Vastaajat saavat kirja- tai rahapalkin-toja ja parhaille myannetaan arvokkaita erikoispalkintoja.

SUOMALAISEN TIEDE-
AXATEI VIIAN KERAILYTOIIVIISTO
Hallituskatu 1, Helsinki

Vuodet vierivät

Professori Pentti Kaiteran 18. 11. tayttaessa 60 vuotta oll onnittelijoiden joukko suuri. Se todisti sita suurta arvonantoa, jota hanta koh-taesn tunnetaan. Onnittelijoitien jou-kossa olivat mm. Inkerilaisten Yh-distyksen puheenjohtaja Matti Viron-maki ja Inkerilaisten Sivistyssaatian hallituksen puheenjohtaja Vainii Kekki. Matti Vironmaki tulkitsi sen suu-ren kiitollisuuden, mita inkerilaiset tuntevat professoria kohtaan batten toiminnoistaan heimomme hyväksi ja Wind Kekki esitti ilon siite., etta edelleenkin professori Xaitera on tiiv-visti mukana, kun tehddan tyata In-kerin heimon hyväksi. Suostuessaan toimimaan kkerilaisten Sivistyssaa-tiOn hallintoneuvoston jasenena han todiet pitavansa inkeritaisista. Oli liikuttavaa todeta paivasankarin mai-ninta, eta han joutui aivan sattumal-malta inkerilaisten parlin, mutta etta han rakastaa inkerilaisia niin suures-ti, ettei voi muuta kuin toimia hei-dan hyväkseen ja han hartaasti toi-voo Jumalan suurta siunausta kovia kokeneelle Inkerin heimolle.

Synnyinmaalle.

Jai taakse lapsuus, koti.

Suku hdipyi kuin usva aamun hmdryyteen.

Sdilyi kuitenkin nuoren hengen voimakas pallo.

Ohi onto se maa, johon muutin.

Vaikka oli samaa juurta, samaa verta, josta muinoin erkani sukuni haara.

Ei tuntenut maa omakseen minua, erkki mind maata.

Yritin kaivaa juuriani uuteen, maahan. Kaivoin kauan ja syvdttin.

Kuitenkin kuin outoa kukkaa rinnassani kannoin kaipausta synnyinmaa-hani. Ei ollut sekttiin enact kuin ennen.

Vieraat voirnat tukanduttivat kansani voimakkaita, lannistumattomia elinjuuria.

Se karsi paljon. Kesti paljon.. Taipui mutta ei tahtunut.

Ei ole minutia entid synnyinmaata kansojen historiassa, silly tuu/i on kilynyt sen ylitse eikti sitd ensd ole. Eikd asuinpaikkani sielld minua entiti tunne.

Mutta istimme

voimakas tahto. Luja usko Korkeimpaan.

Hengen palava tuli kauneuteen ja jalouteen, ne ovat ikuisia.

Ja kuitenkin se virtaa, se virtaa, se joki lapsuuden.

Sen joen yli kulki kymmeniit siltoja. Siltapalkkien raoista kuvastuivat vedenpintaan hymyHevien lasten kasvot.

Missy he nyt ovat? Ei heitti enact ole. Ei ole samoja siltojakaan.

On vain kuunvirran siilat, joita pitkin soluu kaipaavan katse.

Mikatin ei entid pa/aja.

Muistot — rytipytktiti ylitseni, hukuttakaa minut syvyiksiinne.

Kaipaen e/titi tuokion menneisytytd siind paikassa, mitd olen kerran sanonut: Kotini, kotimaani.

Kaipaen kuunnella kotipihan puun tuttua huminaa, kaipaan istahtaa sen simekseen ja antaaa ajatusten kulkea tuulen tietti sinne, missy ovat jumalten lehdot ja keijujen tanssipaiikat.

Kaipaan ntihdti ne joskus titrettimiltid vaikuttaneet maisemat ja todeta, kuinka paljon aika on loihtinut niihin kuun hopeaa ja auringon kultaa.

Tuuli sins, joka silloin humisit pdsni psdlla, sanoisitko sing, missy on minun kotini, kotimaani. Sano edes sins, etteivdt ne tuskat ja mykset, joita kansani on sielld eltinyt

ole kokonaan poispyyliktiisty, etta niiden hiljainen siunaus kaartuu vielti kaivatun lakeuden ylld.

Kerro, ettei sen sielun palava tuli yield sammunut.

Sano, ettti tuskista ja ktirsimyksistd on muodostunut kudos, joku ulottuu suoraan taivasiin.

Silly sielld on kansani ainoa, todellinen kotimaa.

H. K.

Jeesuslapsen joululahjat,

*He saapuvat kaikki seimen luo. Ja sauva, ristin muotoinen,
Kukin tullessansa lahja_n tuo: on lahja nuoren Johanneksen.*

*Kointihti lempetin vtlikiihdyksen, Plan viisaat palvoen lapsukaista
ja htirka lampimdn henkliyksen. tuo mirha_a kaukaisista maista.*

*Pyhd Maaria hyvailyn kadestansd, He saapuvat kaikki seimen luo.
puulelun Joosef veistamansii. Kukin tullessansa lahjan tuo.*

*Tuo paimen lampaan valkean Mitd toisin mind. Ah, vahin erin
ja paimenen poika karitsan. olen mydnut ja pantannut, mitd
perin.*

*Siks, ttihden suuren keiyhytyeni
tuon aution heinelle*

Jaakko Haavio

Runokokoelmassaan "Huomenkellot", 1944.

inkerilaisten SivistyssaatiO

odottaa lahjoituksia ja testamentteja!

Varat kdytetadn Inkeri-kodin :ostoo, muinaistietouden kerdamiseen,
Inkeri-aiheisten julkaisujen painattamiseen ja inker•ldisten jalkeldis-
ten opintojen avustamiseen.

Sdatiin osoite on: Albertink. 15 A 7. Puh. 53 447.

Sad:tit') ottaa lahjoituksia vastaan seuraaviin paikkoihin:

Kansallis-Osake-Parikki, padkonttari Helsinki

Helsingin-Osake-Pankki padk onttori Helsinki

Pohjoismaiden Yhdyspankki Paakonttori Helsinki

SadstOpankkien Keskus-iOsake-Pankki Pddkonttori Helsinki

Osuuskassojen Keskus Oy. Pdakonttori Helsinki

Thekerildinen! Tunne velvollisuutesi! Kartuta SaatiOn varoja! Kerro
kanss:aihmisille Sadtiista ja sen tarkoitusperistd. Nain taimianalla tay-
t5t velvoilisuutesi heimoasi ja menneita sukupolvja kohtaan.

Noiduttu lihamies

Tuolla Rompavan linnan
on montakin kesdhuvilapaikkaa eli
tuatsukylad.

Yhdessa niistd paikkakunnista on
kauppamies, jota Ikansa kutsuu "per-
tildn pekoksi". Mists syysta — en
varmaan Ueda. Han harjoittaa myds
lihakauppaa, jota tavaraa kesdasuk-
kaat hanelld paljon ostavat, ja han
tekeekin sills hyvid. kauppoja. Joka
viikko thytyi hden tehdd matka kau-
punkiin ostaaksensa sieltd vasikan,
silly muualta ei Mita saanut ja joka
kerta illalla kotiin tullessaan toi han
mukanaan ison juottovasikan rattail-
laan ja pienen humalan padkuores-
saan.

Mutta viime torstaina kun han ajoi
kotiinsa, niin oli hanella rattaillla pie-
ni vasikka ja pdassa sensijaan iso
mehildispesd, ja silloin sattui hdnel-
le semmoinen hassu juttu ettd ei sits
oikein osaa sanoakaan.

Rompavan lin:mosso ndet sattui ha-
nelle vanha tuttu, harvoin sahty, ja
se saattoi "pertilan pekon" kovalle

hummaustuulelle. He juoda liritteli-
vat olutta nii_n vimmatusti. Taisi el-
la \TO:Ilan vakevampdakin joukossa,
etta se jo alkoi jostain takaisin valua
ja kun sitten yolla "pekko" oil jo
aivan ldpikypsd, niin otti Solotoi Jaa-
kon piharenki hanet kdsivarsilleen ja
nosti rattaille niinkuin minkakin va-
sikan ja jollei "pekon" raudikko oli-
si ollut niin viisas Odin, ei hanestd
itsestdn olisi ollut kotiinsa ajajaa.
Raudikko tiesi ja tun.si kaikki tern-
put tarkalleen. Tynnesti kavella lunt-
tasi se koko tien, mutta sitten pik-
kusta ennen kotiporttia puhalsi akkid
kovaan juoksuun, niin etta "pekko"
akselinsa ympdri josta oli seu-
rauksena etta han puolittain herdsi
tolkkuihinsa. HOMMO — ajatteli ran-
dikko itseksseen, muuten se tiil 16 nuk-
kuu edelleen, enka mind pdase val-
jaista irti koko yOssd.

Kotipihalla kompuroid lihamies jo-
tenkuten rattailtaan ja kovasti tuhis-
ten sai heponsa aisoista pddstetyksi.
Sitten muisti hdn, ett5 onhan se rat-
tailla se vasikkakin pieni laiha
kdakd se oli tally kertaa — ja hdn
raahasi sen sieltd syliinsd. No, mutta
kun ulkona oli pimed, eikd "pekon"
pdakopassakaan ollut sen valoises-
paa, retuutti han vasikan tupaan ja
laski sen sankyyn eukkonsa viereen
ja peitti huolellisesti takin alle. Itse
hoipuroitsi han lddvdan ja retkahti
sinne olkien paalle. Aamulla tuossa
kolmen aikaan herasi "pertildn pe-
kon" muori ja alkoi kompuroida ulos
pesdstdn. Oil yield jotenkin pimea
ja han hapuroi vuoteelta miestadn,
nyhj5si hanta kylkeen ja tiuskasi:
"Yids siinta senkin unikeko hevosta
katsomaan!" Mutta se vasikka yhteen-
sidottuine sorkkineen ei liikahtanut-
kaan, panihan vain moo-o.

"Huuda mita. huuda siind
Kylla mind tieddn ilmankin mikd si-
ns olet, mokomakin vasikka", virk-
koi muori. Mutta kun se lehman lap-
si jatkoil sits mdrindansd, suuttui
"pekon" muori, sieppasi peiton pois
ja kirkkasi: "Pdasetki5 siita yids sen-

PYYDAMME ARV. TILAAJLA,

UUDISTAMAAN LEHTEM- ME TILAUKSEN VUODELLE 1966

ensi tilassa. Lehden tilaushinta
ensi vuonna on 6 mk vsk.

TILAUKSET lhdetetaan leh-
temme koribtoriin osoibteella:
Helsinki, Aurorankatu 7 A 1

Lehternme ilmestyy ensi vuon-
nakin kerran kuukaudessa. Ryh-
tykddmine naisissa ja miehissa
tydhiin, eta kukin tdman vuo-
den tilaaja, voisi 15hetttaa oman
tilauksensa mukana vahintaan
yhden uuden tilauksen!

kin vasikka!" Mutta kun han tarkemin siind tdhysteli ja huomasi ettd vuoteella onkin todellinen vasikka, niin :hammastyi muori paharmaivdi-sesti, rupesi pelosta vapisemaan ja huutamaan: "Voi kaikki taivaan pyhat! Nyt olen noitunut mieheni." Sitten hd.n .sdnttasi ulos ovesta ja alkoi juosta laputtaa pappia hakemaan. Kaikessa hadassama pappilaan pads-tyd ei edes muistanut hyvdd huomentaan toivottaa, vaan huutaa hujelsi: "Herra, herra, minun mieheni on vasikka!" Pappi kylld tunsi "perthan pekon" ja sen vuoksi han nauroi vain ja tuumasi: "Kylldhan mind tieda_n sen."

"Ei, ei herra, kirkkoherra", sanoi siihen "pekon" muori. "En mind sits niin tarkoitannut." Ja sitten han kertoi papille koko sen hirvedn, historian ja pyysi, ja rukoili moneen kertaan, etta pappi lahtisi manamaan sen Het-taan hengen "pekosta" ulos.

Sind vdlin oli "pertildn pekko" 15.5.vassdnd herdnnyt than itsestادن. Arissyt ensin hiukan, mutta nousut kumminkin ylos ja mennyt suoraa padta makuuhuoneeseensa parahiksi, kun muori oli tullut papin kanssa sinne ja vetanyt peiton syrjadn ja, sanonut papille: "Katsoka.a nyt kirkko-herra tuossa se makaa minun mies-parkani." "Pertildn pekko" jai oven suuhun seisomaan, eika. hdnen Nama-ra pdanuppinsa kyennyt selvittamdan,

Sopiva joululahja

INKERILAISTEN VIESTI vuo-delle 1965 on sopiva joululahja sukulaisillenne ja tuttavillenne. Ilmoittakaa lahjansaajan nimi ja osoite lehtemme konttoriin Hel-sinki 10, Aurorank. 7 A 1. Mytis oma nimenne ja osoitteenne. Me hoidamme puolestanne lahja-kortin ldhettarnisen. Lahja koko vuodeksi vain 6 mk:11a.

oliko hdn nyt vasikka vai ei ollut. Mutta sitten selkeni hanelle yhtdk-kid, eta hdn on ytilia ihan varmaan erehtynyt tuomaan vasikan omalle vuoteellensa ja itse mennyt laadvdn ja silloin han harmissaan luudahti: no kylldpd oon mindkin aika mullikka. **Kun** hanen muorinsa. sen kuuli, pytirahiti han ympari ja. heit-tdytyi ilosta ja riemusta miehensd kaulaa_n ja nyyhkyttden laus ui: "Ja mind kun jo luulin, ettd out vasikka!" Kirkkoherra ldhti siita ilosta takaisin kotiinsa ja naureskeli itseksen; en-pd olisi ikipdivind uskonut miten, pian toisinaan vasikasta voi tulla mullikka.

Sub Al/an mita

Karjalan historiaa

Heikki Kirkinen: Karjala iddn kulttuuripiirissa,

Bysantin ja Vendjdn yhteyksistd keskiajan Karjalaan.

Harvoin moikaldinen tavallinen lukija saa kdsiinsa sellaisen teoksen kuin on yldmerkitty dosentti Heikki Kirkinen •utkielma.

Tuo nimi koskee Karjalaa sekdetta t.s. sekdt Karjalan itaista. suomalaisittain katsoen rajan takaista etta ns. Kannaksen Karjalaa. joka viime sotien seurauksena joutui mybskin rajan taakse ja site tied yhd loitommes samaiseen Wan kulttuuripiiriin.

Kirkisen tutkimu•set overt ulottu-neet monen moniin arkistoihin, jatka overt luovuttaneet tutkijan kayttObn historiallisten totuuksien moniselitteisen vyyhdin.

Ldhtien vuosisatojen takaa ennen kristinuskon levidmistd Pohjolan alueille, Kirkinen hahmottelee nakymid, joiden vaihtuvuus ilmenee uusina valtauksina, uusina **ja ve-**rotuskohteina.

f Rivit harvenevat t

Kwassa vasemmalla kansanedustaja, opettaja M. Valkonen, keskeliä Inkerin avustuskomitean puheenjohtaja, silloinen everstiluutnantti E. Heinrichs ja oikealla kapteeni Jukka Tirranen. — Kuva otettu 13. 1. 1921 Raudussa.

"Saattaessarnme tdnddn matkalla suomalaista, sotilasta, jonika tomu on keskeldmme siunattavana maan lepoon, tunnemme kokonaisen isanmaamm.e historian) aikakauden olevan menassa mailleen.

Sen aikakauden tuloa olivat tassa maassa olleet valmistamassa vuosisatojen aineellinen ja henkinen viljelys, vuosisatojen kieltaymykset ja taistelut, mutta merkin antajina aikojen

Meikddiset vanhemman polven edustajat muistanevat yild kansakouluajoiltansa tarinan, jossa kerrottiin vendldisten matkasta varjaagilaisruhtinaiden luo, joille esittivdt perustellun kutsun: "Nasha zemliaa velikka i obiljna, no porjatki v nei net: pridite i vladite nami! (= Maamme on laaja sekdt viljava, mutta siel-la ei ole jarjestysta. Tulkaa semaan mead).

Tapahtumarikas kuvanauha kulkee lukijan silmain editse. — Kaikkiaan n. 20-25 eH paikassa sivuaa teksti eri yhteyksissd. mytiskin Inkeria 15.-hinna luonnollisesti silloin, kun joku Inkerin alueista sattuu sijaitsemaan rajakkain Karjalaan kuuluvan alueen kanssa.

Tuollaisia rauhanomaisia aluevaltauksia suoritti kr. katolinen kirkko ldhetystyitin rnerkeissa munkki- ja nunnajarjestbjensd. voimalla. Ndita seurasivat sitten veroherrat. Sotatapahtumat taas tahtasivat aina uusiin aluevaltauksiin, uusiin verotuskohteisiin ja Wan jattildinen senkun paisui ja avartui.

Lahetystaiminnan ja sotaisten valtausten ohella suoritti kolmas maailman mahti kauppa omia aluevaltauksians• vaihtaen, ostaen ja myyden. Sind kaikki, mita muualla maailmassa keksittiin ja valmistettiin, pyrki kaupallisia teitd mytiskin Pohjolan raukoille rajoille.

En saata olla kysymatta, missy on se tutkija, joka kykenee ottamaan tehtdvksensd Inkerin historian aikaansaamisen? Tassd olisi hyva innoittaja sekdt esikuva!

A. Iho.

Inkerilaisten Yhdistyksen

hoimisto Aurorank. 7, A 1 Hel-sinki, on avoinna keskiviikkoisin klo 17,00-19,00

Mieheni menty

*Jo mie emo poloinen
menetin mieheni manalle,
lapset taaton turpeen alle.
Saapui suru seurakseni,
tuli tuoni tupaseeni,
itku istui ikkunalle,
ovelle kuolo koputti.
Neitsyt Maaria emonen,
pyhd aiti armo/linen,
tyynnytteli, lohdutteli:
"Kaikkivallan on kasissd
i/on niinkuin itkun mddrat.
Ald huoli vaimo parka
murehista murehtia.
Viihein vain on tositarpeen
tahi ehkd yksi vainen:
kulkea keralla Herran,
armoauringon varassa,
eessa leiviskii eldman-
/apset Luojan kammenel/a."
Tull jo aurinko tupahan,
poisti paiva murhemielen,
olivat ystdvdt ovella,
Herran siunaus sisalld.*

Kerttu Karvanen.

murroksessa olivat inuaret sydamet, jotka oh vallannut unelma vapaasta itsendisesta isanmaasta ja jotka taju-
tessaan hetken tulleen, olivat olleet valmiit unelmansa toteuttamisen hin-
tana panemaan alttiiksi koko elamainsa.

Na.in sanoi arkkipiispa Ilmari S a-
lomies siunatessaan haudan le-
poon 24. 11. 1985 Helsingin Vanhas-
sakirkossa jalkavaenkenraalin, Man-
nerheiminristin ritarin **A. E. Hein-
richsin**. Jalkavaenkenraali **E.**

INKERILAISTEN VIESTI

Heinrichs oli .suuri Inkerio ystava. Jo tammikuussa 1921 han otti Inke-
rin avustuskomitean puheenjohtajan tehtvdvat -vastaain ja oli talle paikalle kolme vuotta. Senkin jalkeen han tunki suurta mieltymysta.
kohtaan. Han oli myos perustamassa Inkeriin Liittoa. Mydhemmin han by-
yin kiintedsti seurasi ja tuki inks-
rilaisten pyrintoja ja rientoja.

On suorastaan Jumalan etta heimoilamme on vuosisatojen varrel-
la ollut suuria ystavia, jotka ovat .olleet taydella antaumuksella heimoamme tukema.ssa. .ET5S heista oli kenraali E. Heinrichs. •unsas oli gaattajien jotikko. Heidaini joukossaan olivat Inkerilidisten Yhdistyksen edus-
tajatkin. Seppeleen laskivat J. Tir-
ranen, A. Kekki ja V. Kekki

Sanokaanam.e kepe-
at mullat suurelle suomalaiselle!

Inkerilaisten VIESTI

Kustantaja ja julkaisija:
Inkerilaisten Yhdistys r.y.

Lehti ilmestyy kerran kuu-
kaudessa joka kuukauden
alussa. Postisiirto n:o 30636.

Toimitus:
HELSINKI 12 Korkeavuorenk.
10. A. 18.
Pub. 631285.

Konttori:
Helsinki 10: Aurorankatu 7. A. 1.

Paatoimittaja:
Matti Vironmaki.

Toimitussihteeri:
VainO Taina.

Ilmoitushinnat: 1/1 sivu 90 nmk
1/2 " 50
1/4 " 30 "

Tilaushinnat v. 1966:
kotimaessa 1/1 vsk. 6 mk.
ulkom. ——— " ——— 6 ink.

PORVOON KIRJAPAINO OY